

Ван Цзябінь

Підготовка майбутніх бакалаврів музичного мистецтва до формування музично-естетичної культури школярів

УДК 378:78-057.87:008-043.83:37.091.212 (045)
DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2024-2.3>

Ван Цзябінь
здобувач третього освітньо-наукового рівня вищої освіти (аспірант)
(Китайська народна республіка)
Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
ORCID: 0009-000-4975-1011

У статті наведено матеріали дослідження щодо підготовки здобувачів вищої мистецько-педагогічної освіти – майбутніх бакалаврів спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво), до формування музично-естетичної культури учнів закладів загальної середньої освіти (ЗСО) Китаю та України. Представлено сутність явищ духовної культури, художньої культури та музично-естетичної культури в науковому дискурсі; уточнені поняття підготовки та підготовленості майбутніх бакалаврів даного профілю; визначена сутність явища підготовленості майбутніх бакалаврів музичного мистецтва до формування музично-естетичної культури школярів Китаю та України у складних соціокультурних умовах постінформаційного суспільства та глобалізації; пропонується рекомендації щодо досягнення означеної підготовленості здобувачів, а саме стосовно: модернізації освітнього процесу на відповідних мистецько-педагогічних факультетах; опанування здобувачами продуктивних педагогічних технологій, поширених у світі, зокрема інноваційних мистецько-педагогічних технологій; укріплення навчально-матеріальної бази означених факультетів, зокрема, комп'ютерною технікою та сучасним програмним забезпеченням для більш ефективної аудиторної роботи та педагогічної практики здобувачів у закладах загальної середньої освіти; суттєвого покращення якості педагогічної практики здобувачів.

Ключові слова: духовна культура, музично-естетична культура, майбутні бакалаври музичного мистецтва, підготовленість, загальна музична освіта, школярі, заклади ЗСО, постінформаційне суспільство, компетентності, інноваційні мистецько-педагогічні технології.

Постановка проблеми. Відомо, що музика є найемоційнішим видом мистецтва. Вона «збагачує сприйняття творів живопису, літератури, сприяє розумінню їхнього змісту, розвиває естетичне почуття» (Ткаченко, Лу Шуо, 2023, с. 41). Художні образи, закарбовані у видатних творах музичного мистецтва, викликають емоційний «резонанс у душі дитини, формують уявлення про добро, красу, духовні цінності. Музика здатна до розвитку естетичного сприйняття, естетичних почуттів та уявлень школярів» (Там само).

Актуальність досліджуваної проблеми зумовлено тим, що в наш час, у «мінливих умовах сучасного соціокультурного середовища, естетичні орієнтири школярів формується стихійно, що призводить до масового споживання ними культурної інформації сумнівної якості» (Го Цзюнь, 2023, с. 3). У даному контексті важливо здійснити модернізацію мистецько-педагогічної освіти як у Китаї, так і в Україні, зокрема професійної підготовки майбутніх бакалаврів музичного мистецтва, яка є важливим чинником формування музично-естетичної культури сучасних учнів закладів загальної середньої освіти (далі – ЗСО). Це стосується оновлення змісту, цілей і методів викладання фахових дисциплін на відповідних факультетах, покращення методико-технологічного забезпечення освітнього процесу, опанування здобувачами продуктивних інноваційних мистецько-педагогічних технологій тощо.

Аналіз актуальних досліджень. Актуальність покращення підготовки майбутніх бакалаврів музичного мистецтва до формування музично-естетичної культури сучасних школярів засобами загальної музичної освіти, на думку багатьох китайських і українських науковців (Н. Ашихміна, І. Барановська, Н. Батюк, Ван Цзябінь, Ден Юйжань, І. Левицька, Лу Шуо, В. Мішедченко, Г. Ніколаї, Г. Падалка, Пань Синюй, О. Ростовський, О. Сапожник, О. Сбітнева, Сюй Сінчжоу, І. Ткаченко, М. Федорець, О. Щолокова й інші), зумовлено багатьма чинниками: важливістю більш ефективного залучення нового покоління дітей і підлітків до скарбів національного та світового музичного мистецтва з метою всебічного розвитку; набуття ними «уявлення про прекрасне в житті та мистецтві, що формується з дитинства» (Ткаченко, Лу Шуо, 2023, с. 41); необхідністю розвитку музично-естетичних здібностей і забезпечення належної художньо-естетичної освіченості учнів, зокрема набуття відповідних компетентностей, знань і навичок, музично-естетичного досвіду, художнього смаку тощо. Проблему формування музично-естетичної культури досліджували багато китайських і українських науковців (Е. Бєлкіна, З. Бервецький, Ван Цзябінь, О. Гайдамака, М. Голубєва, Го Цзюнь, Дін Юнь, Горюнова, О. Сбітнева, О. Калініченко, В. Кириленко, О. Лобова, Лу Шуо, Л. Масол, В. Мішедченко, Е. Печерська, О. Ростовський, І. Руденко, І. Рябець, О. Сапожник, О. Сиро-

ежко, І. Ткаченко, К. Ушинський, М. Федорець, Л. Хлебнікова, А. Чернишова й інші). Але в часи подальшого розвитку постінформаційного суспільства та глобалізації дослідження означеної проблеми потребує нових підходів і більш пильної уваги з боку науково-педагогічної спільноти обох країн.

Мета статті – теоретичне обґрунтування сутності ключових понять дослідження – підготовленості майбутніх бакалаврів музичного мистецтва до формування музично-естетичної культури школярів і музично-естетичної культури сучасних школярів, а також розроблення рекомендацій щодо досягнення означеної підготовленості здобувачів спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво).

Методологія дослідження. Для досягнення мети даної статті потрібно було використання сукупності теоретичних і емпіричних методів, а саме: аналізу й узагальнення наукових праць китайських і українських учених; методів педагогічного спостереження та бесід з викладачами та здобувачами мистецтво-педагогічної освіти, а також з учнями-підлітками та їхніми батьками.

Результати та їх обговорення. Обговорення проблеми покращення підготовка майбутніх бакалаврів музичного мистецтва до формування музично-естетичної культури сучасних школярів доцільно почати з аналізу в науковому дискурсі загальнонаукової категорії «культура», а також його складових частин: духовної культури, естетичної культури, художньої культури та музично-естетичної культури.

Історико-генетичний аналіз дає можливість встановити, що термін «культура», який було вжито ще Цицероном, походить від латинського слова “culture”, що, у свою чергу, походить від терміна “colere”, значення якого пов’язано з обробкою ґрунту, вирощуванням тощо, у сенсі землеробства. Тому «перше значення даного терміна – це справді «обробіток», «обробка», «догляд», насамперед обробіток землі <...> догляд за <...> тваринами, тобто заняття сільським господарством» (Ткаченко, Лу Шуо, 2023, с. 41). Пізніше термін «культура» відривається від земляного ґрунту та метафорично співвідноситься з розумністю та духовністю людини (Го Цзюнь, 2023, с. 36), а сенс поняття культури пов’язується з вихованням, навчанням, освітою тощо.

Відомо, що «до сфери культури належать результати людської діяльності та способи, засоби, методи самої діяльності». Тому фахівці «розрізняють культуру матеріальну й культуру духовну» (Го Цзюнь, 2023, с. 39). Аналіз стану та розвитку сучасної духовної культури показує, «що вона тісно пов’язана з феноменом духовності, асоціюється з освітою, інтелектуальним та емоційним розвитком особистості» (Там само). Явище духовності

в наш час сприймається як «найвищий прояв культури, як багатство внутрішнього світу» людини, як «вираз гармонії і досконалості її буття» (Борішевський, 2013, с. 95).

У науковому дискурсі духовну культуру суспільства визначають як систему «відносин між людьми, що відображає їхнє духовно-моральне життя. Цей феномен представлено підсистемами: наукою, релігією, мораллю, ідеологією, мистецтвом тощо» (Го Цзюнь, 2023, с. 42). Величезна значущість духовної культури «визначається її пріоритетною функцією, пов’язаною з формуванням ціннісно-нормативної системи, яка зі свого боку відображає рівень розвитку суспільної свідомості й інтелектуально-морального потенціалу суспільства» (Духовна культура, 2016).

Серед найважливіших складових частин духовної культури вчені називають художню культуру, яка «разом з пізнавальною, релігійною, моральною, політичною культурою покликана формувати внутрішній світ людини, сприяти розвитку людини як творця культурних цінностей» (Художня культура, 2008). Центральною ланкою, ядром художньої культури в науковій літературі називають мистецтво, яке визначене у формі «художньо-образної інтерпретації дійсного й уявного» (Там само). До численних видів мистецтва відносять літературу, театр, живопис, скульптуру, архітектуру, музику тощо, які «завдяки використанню різноманітних засобів виразності освоюють дійсність у формі неповторно-індивідуального художнього образу» (Там само). Означені форми, якими вони б не були – від метафоричних до реалістичних, завжди застосовуються авторами-митцями для відображення долі «людей і народів, ідеї і проблеми свого часу» (Там само).

У сучасному науковому дискурсі явище художньої культури визначено як складне, багатшарове утворення, що єднає різноманітні види мистецтва, художньо-творчі процеси та їх результати – художні твори, системи заходів щодо створення, збереження й розповсюдження художніх цінностей, а також стосується підготовки фахівців певних творчих профілів та відповідних глядацьких аудиторій (Зміст поняття, 2001).

Розглядаючи феномен музично-естетичної культури в науковому дискурсі, варто зазначити, що цей напрям культури є процесом і результатом «розвитку здатності особистості до повноцінного сприйняття та розуміння прекрасного в мистецтві та дійсності» (Ткаченко, Лу Шуо, 2023, с. 43). Опанування основ музично-естетичної культури «передбачає вироблення системи художніх уявлень, поглядів і переконань, виховання естетичної чуйності та смаку» (Там само).

Учені вважають, що успішне формування музично-естетичної культури сучасних дітей і підлітків насамперед зумовлено їхніми занят-

тями музикою та співом. Але «водночас у школярів виховуються прагнення та вміння вносити елементи прекрасного до всіх сторін буття, боротися проти всього потворного» (Чернишова, 2012).

На думку І. Ткаченко та Лу Шуо, процес формування музично-естетичної культури сучасних школярів має ґрунтуватися на таких принципах:

- урахування виховних можливостей «полікультурного естетичного середовища у проектуванні змісту музично-естетичної культури» (Ткаченко, Лу Шуо, 2023, с. 46);

- діалогу культур різних народів як основи взаємоповаги, взаємовпливу і взаємопроникнення музичної творчості цих народів;

- наступності та послідовності у процесі набуття та закріплення музично-естетичних компетентностей, знань і умінь;

- інтеграції елементів різних видів мистецтва у процесі формування основ означеної культури;

- використання традиційних навчальних методів та інноваційних мистецько-педагогічних технологій у процесі викладання музичного мистецтва на уроках та під час творчої мистецької (музичної) діяльності учнів у закладах ЗСО (Ткаченко, Лу Шуо, 2023, с. 46).

Учені стверджують, що формування музично-естетичної культури «школярів є особливо складною проблемою. Найпростіші естетичні уявлення та судження формуються вже в початкових класах» (Там само). Водночас досвід переконує, що «основна робота в означеному напрямі здійснюється з учнями-підлітками та старшими школярами» (Там само). Такий висновок науковці пояснюють тим, що «останні вже мають наявні здібності, за допомогою яких відбувається більш глибоке розуміння мистецтва. Навіть більше, означені школярі володіють розвиненим почуттям переживання прекрасного» (Там само).

На думку Н. Кебуладзе, формування музично-естетичної культури сучасних школярів у складних соціокультурних умовах постінформаційного суспільства та глобалізації треба трактувати як усвідомлений активно-діяльнісний процес і результат «цілеспрямованого мистецького (музичного) навчання, музично-естетичного виховання та музично-творчого розвитку учнів, а також набуття ними відповідних компетентностей» (Кебуладзе, 2023, с. 29). Ідеться про культурну (ключову) компетентність, міжпредметні мистецькі (наскрізні) компетентності, предметні (музичні) компетентності, відповідні знання й уміння, що зумовлюють «сприйняття та правильне розуміння прекрасного у творах мистецтва, зокрема у творах музичного мистецтва, а також у навколишньому середовищі» (Там само). Підкреслимо, що найважливішим результатом успішного формування музично-естетичної культури сучасних школярів є їхні «уміння та готовність до внесення елементів прекрасного

в різноманітні аспекти й об'єкти навколишньої дійсності, а також до протидії всьому потворному й огидному» (Чернишова, 2012).

У наш час постала «необхідність посилення організованого мистецько-педагогічного впливу» (Го Цзюнь, 2023, с. 26) на процес формування музично-естетичної культури учнів закладів ЗСО Китаю й України, що напряду пов'язано із проблемою покращення «фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва на інноваційних засадах» (Там само). На думку Го Цзюнь, «це має стати вирішальним фактором стосовно їхньої реальної підготовленості до продуктивної роботи зі школярами <...> в умовах сучасного соціокультурного середовища» (Го Цзюнь, 2023, с. 26). Тому аналіз сутності та базових аспектів підготовки майбутніх бакалаврів спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво) доцільно розпочати з уточнення понять підготовки та підготовленості.

Сутність споріднених понять «підготовка» та «підготовленість» майбутніх учителів, зокрема учителів музичного мистецтва, досліджували Го Цзюнь, Лінь Янь, Пань Сінюй, О. Реброва, Сюй Сінчжоу, М. Федорець, Хань Хуйюнь та інші. У науковому дискурсі поняття «підготовки майбутнього вчителя трактується як доцільна, умотивована та свідомо діяльність здобувачів щодо досягнення очікуваного етапу – підсумкового результату фахової педагогічної освіти» (Хань Хуйюнь, 2024, с. 36–37).

Лінь Янь трактує підготовленість (готовність) як «вибіркову активність, настанову, визначену поведінку людини, що спонукає її до виконання обраної діяльності» (Лінь Янь, 2021, с. 81). Хань Хуйюнь визначає стан функціональної готовності вчителя «до успішного виконання професійних обов'язків як складний, цілеспрямований прояв індивідуальності із власною динамічною структурою, між компонентами якої існують функціональні зв'язки» (Хань Хуйюнь, 2024, с. 36). Сюй Сінчжоу розглядає підготовленість учителя музичного мистецтва до здійснення продуктивної діяльності як «відповідний функціональний стан фахівця, що орієнтовано на досягнення досить високих результатів у музично-освітньому процесі, зокрема в напрямах мистецько-педагогічної та музично-виконавської діяльності» (Сюй Сінчжоу, 2023, с. 86). Отже, «результатом професійної підготовки здобувачів має бути їхня достатня підготовленість до здійснення продуктивної загальної музичної освіти, зокрема до успішного формування культурної (ключової) компетентності школярів» (Го Цзюнь, 2023, с. 56).

У даному контексті важливо підкреслити, що належна підготовленість майбутніх бакалаврів до формування музично-естетичної культури школярів у складних соціокультурних умовах постінформаційного суспільства та глобалізації передбачає

високий рівень теоретичного та практичного опанування здобувачами сучасних освітніх технологій, поширених у світі, зокрема продуктивних інноваційних мистецько-педагогічних технологій. Таке опанування, на думку вчених, пов'язано з необхідністю знань про:

– роль і місце означених технологій у контексті подальшого розвитку у світі, зокрема й у Китаї й Україні, постінформаційного суспільства та глобалізації;

– роль і місце даних технологій у процесі досягнення всебічного розвитку дітей і підлітків;

– зміст, роль і місце інноваційних мистецько-педагогічних технологій у формуванні музично-естетичної культури сучасних школярів;

– особливості та можливості системного застосування даних технологій у процесі загальної музичної освіти в закладах ЗСО в умовах постінформаційного суспільства та глобалізації;

– наукові підходи, принципи та методи «впровадження інноваційних педагогічних технологій у процесі викладання дисципліни «Музичне мистецтво», а також під час позаурочної творчої мистецької (музичної) діяльності» (Хань Хуйюнь, 2024, с. 34–35);

– сутність і особливості педагогічних умов, необхідних для ефективного впровадження означених технологій.

А також з уміньми:

– визначати та відрізняти традиційні навчальні методи від інноваційних мистецько-педагогічних технологій;

– розрізняти та відокремлювати інноваційні мистецько-педагогічні технології за призначенням, навчальним потенціалом і пріоритетністю у процесі загальної музичної освіти;

– обирати відповідно до наукових підходів і принципів оптимальні методи та прийоми для впровадження означених технологій у процесі викладання музичного мистецтва на уроках та під час позаурочної творчої мистецької (музичної) діяльності.

– обирати та застосовувати найбільш ефективні технології стосовно цілей і завдань щодо набуття культурної (ключової) компетентності сучасних дітей і підлітків, певного музично-естетичного досвіду, художнього смаку та критичного мислення, як важливих складових частин музично-естетичної культури;

– визначати та використовувати «активні й інтерактивні форми для викладання мистецьких дисциплін, контролю засвоєння учнями мистецьких (музичних) компетентностей, знань і умінь, а також для самоконтролю власної діяльності» (Хань Хуйюнь, 2024, с. 34–35);

– поєднувати та «комбінувати продуктивні технології <...>, як загальнопедагогічні, так і технології мистецької інноватики, у процесі загальної музич-

ної освіти для досягнення очікуваного результату» (Там само).

Наголосимо, що результатами нашої дослідницької роботи ми вважаємо:

– визначення сутності явища підготовленості майбутніх бакалаврів музичного мистецтва до формування музично-естетичної культури школярів Китаю й України у складних соціокультурних умовах постінформаційного суспільства та глобалізації, яке, на наш погляд, може бути представлено у вигляді *інтегрального фахово-компетентнісного конструкта, зумовленого належною професійною підготовленістю здобувачів мистецько-педагогічної освіти, включно з усвідомленням ними цінностей багатомірного культурного, зокрема мистецько-музичного, спадку як усього людства, так і свого народу; набуття відповідних загальних і спеціальних (фахових) компетентностей, знань і умінь; опанування продуктивних інноваційних мистецько-педагогічних технологій для якісної реалізації основних функцій сучасного вчителя музичного мистецтва – музично-педагогічної, музично-виконавської, художньо-просвітницької, дослідницької, виховної тощо; а також набуття мотивованого прагнення стосовно залучення сучасних школярів до музично-естетичної культури;*

– уточнення сутності категорії музично-естетичної культури сучасних школярів яка, на нашу думку, полягає в *розумінні дітьми та підлітками культурної картини світу, закарбованої в мистецьких творах; набутті ними культурної (ключової) компетентності, міжпредметних (наскрізних) мистецьких і предметних (музичних) компетентностей, відповідних знань і навичок, а також музично-естетичного досвіду, гарного художнього смаку та критичного мислення, що пов'язано зі здатністю повноцінно сприймати та розуміти прекрасне не тільки у творах мистецтва, але й у реальному житті та навколишньому середовищі, з одночасною протидією всьому потворному, огидному та бездуховному.*

Відзначимо, що результати даного дослідження були обговорені на XI Міжнародній науково-практичній конференції «Регіональні культурні, мистецькі та освітні практики», що відбулася 24 квітня 2024 р. в Університеті Григорія Сковороди у м. Переяслав Київської області (тези виступу автора статті прийнято до публікації в матеріалах конференції).

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Проведене дослідження дозволяє зробити деякі висновки та надати рекомендації стосовно досягнення належної підготовленості майбутніх бакалаврів Китаю й України до формування музично-естетичної культури сучасних школярів у складних соціокультурних умовах постінформаційного суспільства та глобалізації.

Головним висновком дослідження є визнання актуальної потреби модернізації освітнього процесу на відповідних мистецько-педагогічних факультетах Китаю й України, пов'язаних з підготовкою здобувачів спеціальності 014 Середня освіти (Музичне мистецтво). Із цією метою вважаємо доречними такі рекомендації:

Забезпечити більш якісне теоретичне та практичне опанування здобувачами даної спеціальності інноваційних мистецько-педагогічних технологій і умінь застосовувати їх у роботі зі школярами у процесі загальної музичної освіти.

Суттєво покращити навчально-матеріальну базу означених факультетів, зокрема й комп'ютерною технікою та сучасним програмним забезпеченням.

Суттєво підвищити ефективність усіх видів педагогічної практики означених здобувачів і створювати із цією метою при мистецько-педагогічних факультетах мережі пілотних (базових) закладів ЗСО з наданням ним необхідної науково-теоретичної, методико-технологічної та матеріально-технічної допомоги.

Отже, якісна підготовка майбутніх бакалаврів музичного мистецтва, як носіїв і розповсюджувачів справжніх світових і національних художніх цінностей, зокрема у процесі формування музично-естетичної культури сучасних дітей і підлітків в умовах постінформаційного суспільства та глобалізації, набуває особливого значення, тому що вона є актуальним і важливим чинником становлення духовної культури суспільства. У даному зв'язку підкреслимо необхідність подальшого дослідження цієї проблеми як у Китаї, так і в Україні. У даному контексті зазначимо, що в Університеті Ушинського (м. Одеса, Україна) відповідне дисертаційне дослідження є частиною наукової теми «Теорія і методика підготовки майбутніх фахівців мистецького та мистецько-педагогічного профілю в контексті соціокультурної парадигми» (реєстраційний номер 0120U002017). Воно здійснюється згідно з тематичним планом науково-дослідної роботи лабораторії інновацій мистецької освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Борішевський, М. (ред.) (2013). Виховання духовності особистості. Навчально-методичний посібник. Київ. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/19596193.pdf>.
2. Го, Цзюнь (2023). Підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва до формування культурної компетентності школярів засобами інноваційних мистецьких технологій : дис. ... докт. філософії. Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського. 234 с. URL: <https://>

repository.sspu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/d71d1462-b020-4059-a16b-4a23a3d7c234/content.

3. Го, Цзюнь (2022). Формування музично-естетичної культури школярів в контексті глобалізації та європейської інтеграції. *Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку суспільства* : матеріали і тези VIII Міжнародної конференції молодих учених та студентів, м. Одеса. 14–15 жовтня 2022 р. Т. 1. С. 86–89.

4. Сбітнева, О. (2003). Формування музично-естетичної культури молодших школярів. URL: <http://dspace.luguniv.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/2265/Sbitneva.pdf?sequence=1&isAllowed=y>.

5. Зміст поняття «художня культура». *Мистецтво як форма художньо-образної інтерпретації дійсного та уявного* (2001). URL: <http://politics.ellib.org.ua/pages-4527.html>.

6. Лін, Янь (2021). Формування готовності майбутнього вчителя музики до художньо-інтерпретаційної діяльності у процесі вокального навчання : дис. ... канд. пед. наук. НПУ імені М. П. Драгоманова. Київ. 255 с. URL: <https://repository.sspu.edu.ua/items/0c2e2d02-ba27-482a-b977-e175cc14ffb1>.

7. Ткаченко, І., Лу, Шуо (2023). Музично-естетична культура школярів: теоретичні аспекти. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. № 2 (126). С. 41–48. URL: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2023/09/%D0%A2%D0%BA%D0%B0%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE.pdf>.

8. Сюй, Сінчжоу (2023). Формування художньо-естетичного досвіду майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі вокальної підготовки : дис. ... докт. філософії. Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського. 244 с. URL: <http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/17368>.

9. Федорець, М. (2022). Музично-естетичне виховання сучасних школярів у закладах загальної середньої освіти. *Інноваційна педагогіка*. Вип. 46. С. 220–224.

10. Федорець, М., Ван, Цзябінь. (2024). Формування музично-естетичної культури підлітків засобами оперної музики. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. Суми. 1–2. С. 135–136. URL: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2024/04/%D1%84%D0%B5%D0%B4%D0%BE%D1%80%D0%B5%D1%86%D1%8C.pdf>.

11. Хань, Хуйюнь (2024). Педагогічні умови підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до впровадження технологій мистецької інновації : дис. ... докт. філософії. Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського. 246 с. URL: <https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0824U001038/>.

12. Чернишова, А. (2012). Етико-естетичне виховання дітей у школі. *Педагогіка та психологія: сучасний гуманітарний вимір* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, Україна, 8 вересня 2012 р. Київ. С. 130–131.

Preparation of future bachelors of musical art for the formation of musical and aesthetic culture of schoolchildren

Wang Jiabin

Applicant for the Third Educational
and Scientific Level of Higher Education
(PhD)
(People's Republic of China)
The State Institution "South Ukrainian
National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky"
ORCID: 0009-000-4975-1011

The article provides research materials on the preparation of students of higher artistic and pedagogical education, future bachelors of the specialty 014 Secondary Education (Musical Art), for the formation of musical and aesthetic culture of students of general secondary education institutions (GSE) in China and Ukraine. The essence of the phenomena of spiritual, artistic, and musical-aesthetic culture in the scientific discourse is presented, the concepts of preparation and preparedness of future bachelors of this profile are updated, the essence of the phenomenon of the preparation of future bachelors of musical art for the formation of musical-aesthetic culture of students of the educational institutions of Ukraine and China in the complex socio-cultural conditions of the post-information age is determined. society and globalization, some pedagogical conditions for achieving sufficient preparation are proposed, namely: modernization of the educational process at the relevant art and pedagogical faculties; sufficient mastering by the applicants of productive pedagogical technologies common in the world, in particular, innovative artistic and pedagogical technologies; a significant improvement of the pedagogical practice of the applicants and an increase in the terms of its duration; strengthening of the educational and material base of the specified faculties, in particular, with computer equipment and modern software for effective classroom work and pedagogical practice of applicants in educational institutions..

Key words: spiritual culture, musical-aesthetic culture, future music bachelors, preparedness, general musical education, schoolchildren, post-information society institutions, competences, artistic picture of world, innovative artistic and pedagogical technologies.